

Cuprins

<i>Gellu Naum. O biografie</i>	5
<i>Poetizați, poetizați...</i> (Simona Popescu)	15
<i>Notă asupra ediției</i>	67
MEDIUM (1945)	71
TERIBILUL INTERZIS (1945)	167
Cemcalt surdi	169
Poetizați, poetizați	181
Patul de crini	197
CASTELUL ORBILOR (1946)	203
POETIZAȚI, POETIZAȚI... (1970)	227
Cornelius de Argint (1946)	229
Albul osului (1947)	231
Amintirea memoriei (1943-1944)	264
<i>Către cititor</i>	277
ZENOBIA (1985)	279
I. Măștinile	281
II. Orașul	306
III. Coridorul	330
IV. Scara	356
V. Ultima întâlnire a lui Dante cu Beatrice pe o ceașcă de cafea fabricată în Suedia	379

VI. Martorii	404
VII. Scândura	428
<i>Referințe critice</i>	451

Gellu Naum

II

Proză

Ediție îngrijită și prefață de Simona Popescu

POLIROM
2012

EPOCA DE CARNE: Te recunosc după mersul tău de granit, o, Libertate!

Libertate, tu însăși, nu accept clipa îngrozitoare și de neînțeles când ți-ai plecat strălucitorul cap, când din părul tău plesnind vântul și munții a răsunat ultimul tunet, ultimul, anunțând cutremurul-mascul, nu înțeleg și nu accept puținul farmec pe care l-ai păstrat în degete, pe sâni, nu înțeleg și nu accept, mă sufoc lângă somnul tău prelungit, nu înțeleg teribilul tău somn prelungit și respirația ta inundând mormurul confuz al apelor, al vântului, al sângelui, al pietrelor, imbibând de misterioase arome marele vâl care trebuie străpuns, trebuie sfâșiat, trebuie spart.

Nici o scăpare nu e posibilă până când nu vom auzi focnetul depărtat al părului tău deșteptându-se, trosnetul lui, bubuitul de tunet anunțând cutremurul feminin.

Am adăugat la fiecare cristal un burete, la fiecare scufundător un arc și o liră, la fiecare pas irezistibilă atracție către tine, o, noapte, *a nu ști nici să ascuți, nici să vorbești, nici să exprimi, nici să ascunzi*, cetate al cărei miraj Ne imbată, vast pivot inabordabil în afară de tine, în afară de în afară, în afară de epoca strict vegetală, de arborele insuportabil al vieții, de arborele științei, în afară de tot, în străfundul fluviului, deasupra ta și a fluviului unde dormim ascultând mugetul rinocerului-femelă, pasul lui înăbușit în stuf, Ne-am plimbat zile și zile pe spinarea lui puternică la lumina arzătoare a soarelui, în umbra cedrilor, ghidându-ne după stele, în afară de stele și de lumină, în afară de tine, noapte și zi, în focul care Ne devoră, în afară de focul care Ne devoră, nu-ți ascund nimic, nici setea de violență pe care o detest, nu-ți tăia părul, nu respira poate, nervozitatea pumnilor poate, a gândirii mii de ani, mii de secole nervozitatea pumnilor și a gândirii, bălbăială rece a violenței, cutremurul-mascul apăsător și dezesperant, nu ascund nimic, nici moliciunea, nici

farmecul cunoscut pe care-l detest pentru că ador frumusețea pasului femelei de rinocer sau altceva totdeauna inexprimabil, totdeauna irezistibil și totul devine vizibil și invizibil deodată, când munții își prăbușeau piscurile cele mai înalte, nu sunt șarpe dacă Ne frec pieptul de pământ, există un șarpe pe care-l cunosc foarte bine, șarpele mut care părăsește din când în când grotă ca să urle la pietre, există un șarpe și Noi urâse covulsi-ile masculine sau cunoscut-feminine, nu ascund nimic, nici plimbarea Noastră pe spinarea rinocerului-femelei ascultând ameteitoarea ei invitație, plimbarea printre autobuze, în fața vitrinelor, pe marile bulevarde Ne-am plimbat o săptămână încheiată și Petre Ad. Stroe Ne-a dat să mănânc mână și Ne-a luat de mână și de mână, conducându-Ne în vasta sală în mijlocul cărcia, printre gemetele muribunzilor, Eminentul Muribund V.A. Iscu, Profet bine Decorat, Ne-a făcut cadou extra-lucidul Tablou-Autograf al Maladiilor Planetei intitulat Dimitrie Cantemir:

TABLOU-AUTOGRAF

Celor 100 (una sută) de celebri Șefi, Mari Savanți

I.		II.	
Scrofuloză	} Reformat definitiv	Ipocondrie	} Revizuit Itși
Tuse		Furcător	
Melancolie		Paranoia	
III.		IV.	
Gripă	} Halucinații reformat pentru persie	Transpirație	} Lipsă de memorie, și nu se aprobă ochelari
Dureri dentare		Oftalmologie	
Herpes		(o pată roșie; Parafrenie)	

Cu această ocazie el Ne-a acordat titlurile de: Șef; Împărat-Șef; Prim-Șef; Majestate-Șef; Decorat-Șef; Vechi-Șef; Director-Șef; Excelență-Prim-Șef; Șef-Financiar; Șef-Internațional; Împărat-Prim-Șef; Kayser-Chef; Barcarolă; Evaluat 12.500.000.000 Mărci, Lei, Franci, Deutschland; Inginer; Artist, Violonist-Istoric-șef; el Ne-a acordat înainte de a expira aceste titluri pe care am dreptul să le port sub ochii pietrificați de prostie, de vanitate, de perfidie și de sceleratețe ai tuturor, cu mărturia dură a

rinocerului-femelă care a zguduit pământul cu pasul ei greu. Pentru aceasta Ne-am atras ura tuturor masculilor – în afară de cei 100 (una sută) – care vor să Ne extermine sau, în cel mai bun caz, să Ne denigreze prin înlocuirea titlurilor cu altele mult inferioare și simplist masculine pentru ca Noi, unicul Mascul Decorat-Prim-Şef la ora aceasta, care veghez cu deosebită vigilență (împreună cu cei 99 de masculi unici, Vechi-Şefi) la spargerea carapacei rinocerului-femelă și aștept cu pasiune, cu cele 12 plus cele necunoscute, convulsionantul cutremur-feminin a cărui urmă poate fi găsită în bubuitul tunetului sau în mângâierile iubitei, singurele voci care, în afară de vocile celor 100 (una sută) de Celebri-Şefi, Mari-Savanți, fac să plutească pe deasupra ruinelor vestigiile vocii umane. Pentru aceasta s-au servit de cele mai ignobile mijloace, anunțând întreaga planetă că Noi, Violonist-Istoric-Şef, Evaluat la suma de mai sus, nu am dreptul să mă intitulez Inginer, Director-Şef, etc., calificativ pe care numai prietenul meu V.T. Şef-Financiar-Poliglot, care cunoaște limba rinoceră, ca și tigra, lea, leoparda, etc., cât și ceilalți 98 de masculi decorati le pot înțelege.

Dar s-au înșelat în mod jalnic mizând pe ascultabil căci toate acestea se petrec atât de în miezul lucrurilor, încât ochii lor dresați nu le pot vedea. S-au înșelat căci, cu toate că sunt orbi, iată ce-au scris, imediat după încercarea de exterminare, propriile lor gazete:

„La înmormântarea soției avocatului S.L., care, după câte se știe, s-a sinucis după ce a ucis-o pe amanta soțului ei, a luat parte un numeros public, format aproape în întregime din femei. Or, în timp ce ritualul mortuar era în plină desfășurare, și-a făcut apariția soțul eroinei ducând de mână o fetiță.

O doamnă din public s-a repezit la el, pălnuindu-l puternic. La strigătul ei: «ai băgat în pământ două femei», o ploaie de bulgări desprinși de pe morminte au început să cadă asupra avocatului. În timp ce femeile erau pe cale să-l linșeze, s-a format o gardă de masculi care a reușit, după îndelungate eforturi, să-l scoată pe o poartă dosnică din cimitir. Dar și aici furia feminină dezlănțuită l-a urmărit și avocatul n-a putut scăpa de la un linșaj sigur decât crunt bătut, într-o mașină serios avariată”.

Pentru a sfârși o dată pentru totdeauna cu insinuările privind trecerea Noastră tăcută prin această morgă încărcată cu fructe și cadavre de fructe, pentru a desăvârși raclajul glorio-sului Nostru craniu, exhumarea tulburătoare a pasiunilor, în plină ruină a sănătății Noastre, în accentuată dereglare a sim-țurilor, am dat, în cinstea celor 14 vânturi pestilențiale și umede care izbesc cu furie ceea ce încearcă să se mai țină pe picioare sprijinindu-se pe ruine sau de mama ruinelor, în cinstea bunei Noastre credințe anchilozate și ridicol de rezistente, în cinstea detestabilului ev de miasme pe care pasul Nostru de crini l-a străbătut imbibându-se de furiile lui feroce și dezgustătoare, am dat, în cinstea apelor fetide și largi care au să ne amplifice vocea, în cinstea întunecatului cutremur care va zgudui solul, subsolul, paradisul și arhisolul plus entresolul și tot ce încearcă să se solidifice cu excepția cimentului ornamental de pe cavo-uri, am dat, în cinstea fotografiilor ordinari care ne vor retușa trăsăturile, a viernilor care vor face dragoste în femurul Nostru, a bufnițelor care vor crește în arbori, a cailor care vor deveni corăbieri, a pietrelor carnivore, a lămpilor insectivore, am dat, în cinstea albinelor ucise cu sulf, a ghetelor fierte în cazane cu miere, a mâinilor Necunoscutului pe care sărutul Nostru le va arde până la os, am dat acest

DECRET*

LA TOȚI MORȚII DE FAȚĂ ȘI DIN VIITOR, SĂNĂTATE!

ARTICOLUL PRIM

Nici o asemănare nu e posibilă și nici imaginabilă între starea de spirit (sfârșit, cataclism) a anului una mie și aceea a anului două mii. Părghia iluziei ni se pare a fi tenacea și interesata indiferență neagră a putredului braț secular.

II.

Pentru a limpezi, a discerne (a se garanta contra) răprasnițele rafale ideologice care mătură creierele la ora actuală, unicul panaceu valabil pare a fi simțul inutilului, a cărui prezență impregnează spiritul acestui Decret.

III.

Orice bilanț al coșmarurilor care ar începe de la 1 august 1915 (data nașterii Noastre), ca și de mai înainte, evidențiază culorile sumbre ale timpului. Se distinge încă teribila forță de atracție pe care o exercită asupra noastră valorile ruinante.

Nici un acord nu este obligatoriu.

* În colaborare postumă cu Maximilien de Robespierre.

IV.

Remarcăm furioși legătura din ce în ce mai indisolubilă dintre iubirea-pasiune și moarte, exasperantele mituri care le sudează. Dorim să înviem fără a muri în prealabil.

V.

Ceea ce unește capetele în flăcări, din ce în ce mai rare pe întinsul planetei, pare a fi sensul de ZADARNIC al aventurii Noastre. Disponibilitate, rigoare, bună-credință s-au topit în acest sens.

Contrar obiceiului Nostru, nu roșim în fața ruinelor transfigurate ale acestor cuvinte.

VI.

Rigidul se convulsionează, violența face loc pasiunii. Gheara curiozității Ne-ar împinge să vedem ce canal infect o va conduce spre gigantica apă a morții dacă nu Ne-ar îngrozi ideea că măcar scuipatul Nostru ar putea să Ne supraviețuiască.

VII.

Monstruoasa gură care a uitat să urle merită o corecție.

VIII.

Asemeni plictisitoarei fețe pe care de ani de zile ne-o arată oglinzile, asemeni scheletului Nostru care s-a încâpățânat să nu se mai lungască și nici să scadă, asemeni părului Nostru negru și unghiilor care țin să crească *numai dinăuntru în afară*, cu fiecare gest strâns legăți de fermentația surdă a vulcanului, tripla